

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

31 iulie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Cobzac Elena

Țurcan Anatolie

a examinat admisibilitatea în principiu a recursului ordinar declarat de către avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2019, în cauza penală privind-l pe

Pulbere Vasile Xxxxx, născut la xxxxx, originar din r-l
Xxxxx și domiciliat mun. Xxxxx, com. Xxxxx.

Termenul de examinare a cauzei:

1. prima instanță: 15.06.2018-20.10.2018
2. instanța de apel: 01.11.2018-19.02.2019
3. instanța de recurs: 03.06.2019 - 31.07.2019

A C O N S T A T A T :

1. Prin sentința Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 20 octombrie 2018, în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, Pulbere Vasile Xxxxx a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 190 alin. (1) Cod penal, la 1 an 6 luni închisoare.

În conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal, a fost adăugată parțial la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilite în baza sentinței Judecătoriei Criuleni din 30.09.2015 și încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13.06.2017 și s-a stabilit pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip închis și amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau funcții legate de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 5 (cinci) ani.

Acțiunea civilă în procesul penal înaintată de către Vornices Veniamin și Bîzdîga Fiofan împotriva lui Pulbere Vasile, a fost admisă în principiu, însă asupra cuantumului despăgubirilor convenite urmând să hotărască instanța în ordine civilă.

2. Potrivit sentinței, s-a constatat că, Pulbere V., în intervalul cuprins între data de 09.04.2014 și 10.04.2014, urmărind scopul însușirii bunurilor altei persoane, prin înșelăciune și abuz de încredere, din intenție directă, conștientizând caracterul ilegal al acțiunilor sale, sub pretextul procurării unui autocamion cu mere, l-a contactat telefonic pe Znacovan Arcadie și l-a convins pe acesta să procure produse alimentare pentru lucrătorii primului, pentru care ultimul a achitat bani în sumă de 1431.98 lei,

coletul cu produse fiind transmis în xxxxx. Ulterior, Pulbere Vasile s-a eschivat de la realizarea angajamentului asumat, astfel, la data preconizată pentru procurarea merelor acesta a dispărut, nerăspunzând la apelurile telefonice, prin care fapt i-a cauzat părții vătămate Znacovan Arcadie prejudiciu material considerabil în sumă de 4500 lei.

Tot el, la 14.08.2013, aproximativ la ora 10.00, din intenții cupidante, având scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, a solicitat de la SRL „TRANSEMA-GRUP”, genul de activitate transportul auto internațional de mărfuri, un autocamion cu camere frigorifice pentru transportarea fructelor (mere) în Federația Rusă. În aceeași zi, la ora 13.00, SRL „TRANSEMA-GRUP”, a pus la dispoziția lui Pulbere Vasile în satul Pocrovca, raionul Dondușeni un autocamion cu remorcă, ambele cu camere frigorifice cu numerele de înmatriculare XXXXX și XXXXX.

La propunerea șoferului Bîzdîga Fiofan de a încărca autocamionul, Pulbere Vasile a solicitat să aștepte, că are treburi în or. Otaci. Tot la 14.08.2013, seara, Pulbere Vasile s-a apropiat de Bîzdîga Fiofan și i-a comunicat că are nevoie de bani, împrumutând de la acesta 1000 lei moldovenești și 100 dolari SUA cu condiția ca îi va restitui a doua zi, Bîzdîga Fiofan s-a aflat în satul Pocrovca, raionul Dondușeni 5 zile, astfel, la 18.08.2013, văzând că Pulbere Vasile nu vine, s-a întors acasă, între timp a fost telefonat de către ultimul ca să vină în or. Edineț să-i restituie banii, însă Pulbere Vasile la întâlnire nu s-a prezentat. Astfel, părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu de 3900 lei - cheltuieli pentru 6 zile de așteptare, 100 dolari SUA echivalent la 1300 lei și 1000 lei, în sumă totală de 6200 lei.

Tot el, continuându-și acțiunile sale criminale, la 15.08.2013, aproximativ la ora 14.00, având intenții cupidante și urmând scopul dobândirii ilicite a bunurilor altei persoane prin înșelăciune, a solicitat de la directorul SRL „LACCORJGAZ”, Iacuboi Vasile Vasile, un camion cu camere frigorifice pentru transportarea fructelor în Federația Rusă. Ultimul, i-a pus la dispoziție un autocamion de model Xxxxx și remorca de model „SHMITZ” cu numerele de înmatriculare XXXXX, ambele cu camere frigorifice, care s-au deplasat în satul Pocrovca raionul Dondușeni unde urmau să fie încărcate cu mere. Ajungând la destinație șoferul autocamionului Banaru Iurie a fost rugat de Pulbere Vasile să-l aștepte. La 17.08.2013, Pulbere Vasile i-a solicitat lui Banaru Iurie bani în sumă de 13 000 ruble rusești și 1600 grivne ucrainene în datorie, comunicându-i că directorul întreprinderii este la curent. La 19.08.2013, Banaru Iurie văzând că Pulbere Vasile nu mai vine s-a întors la domiciliu. Astfel, părții vătămate i-a fost cauzat un prejudiciu de 3250 lei - cheltuieli pentru 5 zile de așteptare, 13000 ruble rusești echivalent a 5200 lei și 1600 grivne ucrainene echivalent a 2560 lei, în sumă totală de 11010 lei.

3. Împotriva sentinței a declarat apel avocatul Croitor A. în numele inculpatului, care a solicitat casarea acesteia în partea stabilirii pedepsei și pronunțarea unei noi hotărâri prin care a stabili inculpatului o pedeapsă mai blîndă, cu aplicarea prevederilor art. 70 alin. (4) Cod penal.

În motivarea apelului a indicat:

- conform art. 70 Cod penal, închisoarea constă în privarea de libertate a persoanei vinovate de săvârșirea unei infracțiuni prin izolarea impusă a acesteia de mediul normal de viață și plasarea ei, în baza hotărârii instanței de judecată, pe un anumit termen, într-un penitenciar, închisoarea se stabilește pe un termen de la 3 luni la 20 de ani. La stabilirea pedepsei închisorii pentru persoana care la data săvârșirii infracțiunii, nu a atins vârsta de 18 ani, termenul închisorii se stabilește din maximumul pedepsei, prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, reduse la jumătate;

- conform alin. (3¹) art. 70 Cod penal, la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximumul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată;

-instanța de judecată urma să i-a în considerare căința sinceră a inculpatului, care a recunoscut vina și a fost de acord cu examinarea cauzei în procedura simplificată în conformitate cu art. 364¹ Cod de procedură penală.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2019, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În partea descriptivă a deciziei, instanța de apel a menționat că, la pronunțarea sentinței, instanța de judecată corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept și just a ajuns la concluzia că inculpatul a săvârșit anume infracțiunea imputată, stabilind inculpatului o pedeapsă echitabilă și proporțională faptei comise.

Aceste împrejurări au fost constatate din totalitatea de probe acumulate la cauza penală, fiind corect apreciate, respectându-se prevederile art. 101 Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității, iar toate probele în ansamblu - din punct de vedere al coroborării lor.

De asemenea, instanța de apel a stabilit că instanța de judecată a ținut cont la stabilirea categoriei și a măsurii de pedeapsă inculpatului, de toate circumstanțele reale și personale privind individualizarea pedepsei, aplicându-i o pedeapsă corectă, echitabilă și legală.

Ca circumstanță atenuantă în privința lui Pulbere V., instanța de apel a reținut căința sinceră și regretarea celor comise, iar circumstanță agravantă săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a săvârșit infracțiuni similare.

Subsecvent, instanța de apel a reținut că recunoașterea vinovăției constituie o condiție care fac aplicabile prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, potrivit căruia inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor indicate în rechizitoriu și a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul

pedepsei cu amendă. În acest context se interzice acordarea unei duble valențe juridice circumstanței privind recunoașterea vinovăției.

Totodată, instanța de apel a apreciat ca fiind declarative argumentele apelantului în partea stabilirii unei pedepse mai blânde inculpatului, or instanța de fond, la numirea pedepsei, a ținut cont de faptul că inculpatul se află în prezența circumstanței atenuante și agravante, iar infracțiunea comisă de către inculpat se califică ca fiind mai puțin gravă, mai mult, necesită a fi luată în considerație personalitatea inculpatului, care a recunoscut vina și insistența acestuia de a fi judecată cauza în procedură simplificată, dar și urmările prejudiciabile ale faptei comise.

În aceeași ordine de idei, instanța de apel a stabilit că inculpatul Pulbere V., anterior a fost condamnat prin sentința Judecătoriei Buiucani, municipiul Chișinău din 26 decembrie 2012 în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal, cu numirea unei pedepse sub formă de amendă în mărime de 500 unități convenționale, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere pe un termen de 2 ani.

Prin sentința Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014, inculpatul Pulbere V. a fost condamnat în baza art. 190 alin. (5) Cod penal, cu numirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a gestiona bunuri pe un termen de 4 ani, conform art. 85 Cod penal, pentru cumul de sentințe a fost stabilită pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani și amendă în beneficiul statului în mărime de 500 unități convenționale cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau de a gestiona bunuri pe un termen de 5 ani.

Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 30.09.2015, inculpatul Pulbere Vasile a fost condamnat în baza art. 190 alin. (4) Cod penal, cu numirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau funcții legate de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani, în baza art. 360 alin. (1) Cod penal, cu numirea unei pedepse sub formă de închisoare pe un termen de 1 an, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau funcții legate de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani. Conform art. 85 Cod penal, s-a adăugat parțial pedeapsa stabilită în baza sentinței Judecătoriei Rîșcani, mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014 și s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 10 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau funcții legate de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 5 ani.

Succesiv, în baza încheierii Judecătoriei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13 iunie 2017, s-au reîncadrat acțiunile lui Pulbere V. din art. 190 alin. (4) Cod penal, în baza art. 190 alin. (2) lit. c) Cod penal și i s-a stabilit o pedeapsă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip semiînchis, cu

privarea de dreptul de a ocupa anumite funcții sau de a exercita o anumită activitate pe un termen de până la 3 ani, în baza art. 84 alin. (1) Cod penal, prin cumul parțial al pedepsele aplicate, s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 6 ani și 6 luni, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau funcții legate de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 3 ani. Conform art. 85 Cod penal, s-a adaugă parțial pedeapsa stabilită în baza sentinței Judecătorei Rîșcani mun. Chișinău din 10 noiembrie 2014 și s-a stabilit pedeapsa definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 8 ani cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis și amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau funcții legate de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 5 ani.

Astfel, în opinia instanței de recurs, instanța de fond întemeiat a aplicat inculpatului pedeapsă definitivă prin aplicarea prevederilor art. 85 Cod penal.

Instanța de apel a respins argumentele apelantului în partea în care a solicitat aplicarea în privința lui Pulbere V. a prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, deoarece în speță, aceste prevederi nu sunt aplicabile, or din materialele cauzei rezultă că anterior inculpatul a fost condamnat, scopul pedepsei nu a fost atins, acesta desfășurând o activitate infracțională continuă, prin urmare, aceste circumstanțe de fapt, sunt prevăzute de norma invocată de apărător, care duc la aplicarea pedepsei în limitele generale.

De asemenea, instanța de apel a apreciat critic și argumentul apelantului în partea în care a menționat că, instanța urmează să țină cont de căința sinceră a inculpatului, or aceste circumstanțe au fost luate în calcul, mai mult, inculpatului i-a fost redusă pedeapsa prin prisma art. 364¹ Cod de procedură penală, respectiv, prin aplicarea motivelor apărării, normei ce guvernează instituția reducerii pedepsei pentru persoana ce a recunoscut vinovăția i se va oferi o valență dublă.

În astfel de circumstanțe, instanța de apel a considerat că argumentele apelantului de a-i aplica o pedeapsă mai blândă, nu sunt fondate și dacă vor fi acceptate asemenea argumente, pedeapsa aplicată nu-și va atinge scopurile de îndreptare și reeducare a persoanei condamnate.

Astfel, instanța de apel a conchis că pedeapsa numită lui Pulbere V. este legală și întemeiată, proporțională faptelor comise, cât și circumstanțelor reale și personale, corect constatate de către instanța de fond, sentința fiind legală și întemeiată, iar apelul este nefondat și pasibil de a fi respins.

6. Decizia instanței de apel este atacată cu recurs ordinar de către avocatul Croitor A. în numele inculpatului, care solicită casarea acesteia și remiterea cauzei la rejudecare.

În motivarea recursului ordinar, invocă:

- instanța a interpretat extins prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 70 alin. (3¹) Cod penal, concluzionând că aceste norme nu se aplică cumulativ, aplicarea uneia exclude aplicarea alteia;

- instanța a admis o interpretare eronată, o dată ce normele citate nu prevăd astfel de restricție;

- inculpatul consideră sentința în partea pedepsei de 4 ani prea aspră, iar instanța urma să aplice în privința sa art. 70 alin. (3¹) Cod penal.

În drept, recurentul își întemeiază recursul declarat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia asupra recursului declarat, solicitând a decide inadmisibilitatea acestuia ca fiind vădit neîntemeiat, deoarece instanța de apel a constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind aplicarea pedepsei inculpatului, în strictă conformitate cu prevederile art. 6, 7, 61, 75, 76, 77 Cod penal, art. 364¹ Cod de procedură penală. Instanța de apel și-a argumentat suficient soluția, ținând cont în deplină măsură de principiile generale de aplicare a pedepsei, precum și de criteriile generale de individualizare a acesteia, de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei ce atenuează sau agravează răspunderea, influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, stabilindu-i o pedeapsă echitabilă.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestuia, ca fiind vădit neîntemeiat, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.

Așadar, în prezenta speță, în recursul declarat, avocatul Croitor A., invocă ca temei de casare a hotărârii instanței de apel, art. 427 alin. (1) pct. 6), 8) Cod de procedură penală care prevede că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, în cazul în care *instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței și nu au fost întrunite elementele infracțiunii sau instanța a pronunțat o hotărâre de condamnare pentru o altă faptă decât cea pentru care condamnatul a fost pus sub învinuire, cu excepția cazurilor reîncadrării juridice a acțiunilor lui în baza unei legi mai blânde*. Însă, din textul recursului declarat se atestă că, autorul acestuia nu este de accord cu concluzia instanței de apel de neaplicare a prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, în privința inculpatului, astfel acesta de fapt semnalează temeiul pentru recurs prevăzut la art. 427 alin. (1) pct. 10) Cod de procedură penală, *s-au aplicat pedepse individualizate, contrar prevederilor legale*.

În același timp, Colegiul penal constată că recurentul este de acord cu starea de fapt stabilită de instanțele de judecată, precum și cu încadrarea juridică a acțiunilor inculpatului, din care considerente nu se va expune referitor la aceste aspecte.

Analizând temeiul semnalat pentru recurs, în raport cu circumstanțele și materialele cauzei, Colegiul penal consideră, că în prezenta speță nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursului declarat, iar instanțele de fond și-au motivat

just soluția adoptată, acordând deplină eficiență prevederilor art. 61 și 75 Cod penal, la soluționarea chestiunii cu privire la individualizarea pedepsei în privința inculpatului, stabilită conform sancțiunii art. 190 alin. (1) Cod penal, ținând cont și de dispozițiile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Așadar, Colegiul penal reține, că inculpatul a fost trimis în judecată pentru săvârșirea unei infracțiuni contra patrimoniului, prevăzută de art. 190 Cod penal, cauza fiind examinată în procedura judecării pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, în conformitate cu prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală, în acest caz, trebuie luate în vedere, în egală măsură persoana inculpatului și respectiv, reeducarea și reintegrarea sa socială, cât și dimensiunea fenomenului infracțional și așteptările societății față de mecanismul justiției penale, pentru a realiza o proporționalitate reală între aceste aspecte.

Potrivit alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală, inculpatul care a recunoscut săvârșirea faptelor imputate în rechizitoriu și a solicitat judecarea cauzei pe baza probelor administrate în faza urmăririi penale, solicitare care a fost admisă de către instanță prin încheiere, beneficiază de reducerea cu o treime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare ori cu muncă neremunerată în folosul comunității și de reducere cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Sanctiunea art. 190 alin. (1) Cod penal, prevede pedeapsă cu închisoare de pînă la 3 ani, calificându-se conform art. 16 Cod penal, ca infracțiune mai puțin gravă.

Prin urmare, învederând prevederile art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală, care sînt valabile în cazul dat pentru inculpatul, Pulbere V., prin hotărârea primei instanțe, menținute prin decizia instanței de apel s-a ajuns la concluzia de a-i stabili inculpatului pentru comiterea infracțiunii imputate pedeapsă de 1 an 6 luni închisoare. Totodată, în conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal, a fost adăugată parțial la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilite în baza sentinței Judecătorei Criuleni din 30.09.2015 și încheierii Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13.06.2017, fiindu-i alicată pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar de tip închis și amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau funcții legate de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 5 ani.

Conform alin. (1) art. 75 Cod penal, persoanei recunoscută vinovată de săvârșirea unei infracțiuni, inclusiv prin procedura de judecare în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, i se aplică o pedeapsă echitabilă în limitele fixate în Partea Specială a prezentului Cod și în conformitate cu dispozițiile Părții Generale a Codului penal, aplicate prin prisma prevederilor alin. (8) art. 364¹ Cod de procedură penală. La stabilirea categoriei și termenului pedepsei, instanța de judecată va ține cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, de motivul acesteia, de persoana celui vinovat, de circumstanțele cauzei care atenuează sau agravează răspunderea, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de condițiile de viață ale acestuia.

Raportând cele menționate la cazul supus judecării, instanța de recurs consideră că, în mod just instanța de apel a menținut sentința, prin care inculpatului i-a fost aplicată pedeapsa în termenul stabilit, cu executarea reală a acesteia, ținând cont de prevederile art. 78 Cod penal și art. 364¹ alin. (8) Cod de procedură penală.

Astfel, în viziunea Colegiului penal, în prezenta cauză penală, instanțele de fond just au ținut cont de faptul că în calitate de circumstanțe atenuante în privința inculpatului Pulbere V. a fost reținută căința sinceră și regretarea celor comise, iar în calitate de circumstanță agravantă – săvârșirea infracțiunii de către o persoană care anterior a săvârșit infracțiuni similare, la fel au luat în considerație personalitatea inculpatului care a recunoscut vina, anterior a fost condamnat, iar scopul pedepsei nu a fost atins, acesta desfășurând o activitate infracțională continuă, rolul inculpatului la comiterea infracțiunii și urmările prejudiciabile ale faptei comise.

Mai mult ca atât, instanța de recurs reține, că instanța de apel corect a stabilit, că în speță nu sunt aplicabile prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, or din materialele cauzei rezultă că anterior inculpatul a fost condamnat, scopul pedepsei nu a fost atins, acesta desfășurând o activitate infracțională continuă, prin urmare, aceste circumstanțe de fapt, sunt prevăzute de norma invocată de apărător, care duc la aplicarea pedepsei în limitele generale, iar argumentele de a aplica o pedeapsă mai blândă inculpatului, nu sunt fondate și dacă vor fi acceptate, pedeapsa aplicată nu-și v-a atinge scopul de îndreptare și reeducare a persoanei condamnate.

La fel, Colegiul penal relevă, că conform art. 70 alin. (3¹) Cod penal, *la aplicarea pedepsei persoanelor care au atins vârsta de 18 ani, dar nu au atins vârsta de 21 de ani, care au săvârșit infracțiune la vârsta de la 18 până la 21 de ani, maximul pedepsei se reduce cu o treime. În cazul în care instanța, ținând cont de personalitatea infractorului, ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, aceasta poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită. Necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.*

Deci, Colegiul penal reține că, o condiție prevăzută expres în alin. (3¹) art. 70 Cod penal, care dă posibilitate instanței de aplicare a pedepsei în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită, cu toate că inculpatul a săvârșit infracțiunea de la vârsta de 18 până la 21 de ani, constituie concluzia instanței că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, reieșind din personalitatea inculpatului, însă necesitatea aplicării pedepsei în limitele generale urmează a fi argumentată de către instanța de judecată.

În contextul dat, instanța de recurs, totuși precizează, că chiar dacă inculpatul a săvârșit infracțiunea de la vârsta de 18 până la 21 de ani, instanța de judecată, ținând cont de personalitatea acestuia, dacă ajunge la concluzia că doar prin aplicarea pedepsei în limitele generale se va atinge scopul pedepsei penale, poate dispune o pedeapsă în limitele prevăzute de legea penală pentru infracțiunea săvârșită.

Ținând cont însă, de prevederile legale enunțate mai sus, Colegiul penal consideră în prezenta cauză, personalitatea inculpatului care anterior de mai multe ori a mai fost în conflict cu legea, nu prezintă garanțiile unei conduite, ce ar permite

instanței de judecată de a da dovadă de clemență, or dânsul nu a stat pe cale corectării și reeducării, nu a tras concluziile necesare și a continuat să comită infracțiuni contra patrimoniului, astfel instanța de apel just a concluzionat că prin aplicarea unei pedepse mai blânde în conformitate cu prevederile art. 70 alin. (3¹) Cod penal, aceasta nu-și va produce efectul, pentru ca inculpatul să-și facă concluziile necesare de a nu comite în continuare abateri de la prevederile legii penale, astfel scopul pedepsei penale de îndreptare și reeducare a inculpatului nu va fi atins.

Reieșind din circumstanțele expuse, Colegiul penal constată că instanța de apel a argumentat pe deplin motivele pentru care a menținut sentința prin care a aplicat inculpatului pedeapsă de 1 an 6 luni închisoare. Totodată, în conformitate cu art. 85 alin. (1) Cod penal, a fost adăugată parțial la pedeapsa aplicată, partea neexecutată a pedepsei stabilite în baza sentinței Judecătorei Criuleni din 30.09.2015 și încheierii Judecătorei Chișinău (sediul Rîșcani) din 13.06.2017, fiindu-i aplicată pedeapsă definitivă sub formă de închisoare pe un termen de 4 ani, cu executare în penitenciar închis și amendă în mărime de 500 unități convenționale, ceea ce constituie 10000 lei, cu privarea de dreptul de a ocupa funcții de răspundere sau funcții legate de gestionarea bunurilor materiale pe un termen de 5 ani, din care considerent, instanța de recurs respinge ca neîntemeiate afirmațiile avocatului, precum că sentința în partea pedepsei de 4 ani este prea aspră, iar instanța urma să aplice în privința inculpatului art. 70 alin. (3¹) Cod penal.

Cu referire la un alt motiv de critică din recurs, prin care menționează, că instanța a indicat că prevederile art. 364¹ Cod de procedură penală și art. 70 alin. (3¹) Cod penal, nu se aplică cumulativ, Colegiul penal reține că acestea sunt declarative, or instanța de apel a motivat neaplicarea prevederilor art. 70 alin. (3¹) Cod penal, în privința inculpatului, reieșind din personalitatea acestuia, hotărâre care instanța de recurs o consideră că este legală și întemeiată.

În atare împrejurări, Colegiului penal consideră, că instanța de apel a ținut cont de toate circumstanțele cauzei și a aplicat inculpatului o pedeapsă echitabilă și conformă prevederilor legale, luând în considerație toate criteriile generale de individualizare a pedepsei, iar modalitatea de executare a acesteia stabilită în sarcina inculpatului, a fost individualizată corect și în așa fel, încât acesta să se convingă de necesitatea respectării legii penale și evitarea în viitor a săvârșirii unor fapte similare.

Astfel, Colegiul penal statuează, că pedeapsa individualizată de instanța de apel, răspunde atât principiului proporționalității, cât și scopului prevăzut la art. 61 alin. (2) Cod penal, restabilirea echității sociale, corectarea condamnatului, precum și prevenirea săvârșirii de noi infracțiuni, atât din partea condamnaților, cât și a altor persoane.

Din acest punct de vedere se conchide, că de fapt, în cauză nu s-a comis eroarea de drept prevăzută în pct. 10) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, deci, nu persistă temei de casare a soluției adoptate de instanța de apel, iar pedeapsa stabilită inculpatului Pulbere V., a fost aplicată în limitele legii, din care considerente se dispune inadmisibilitatea recursului declarat.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1)-(2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de către avocatul Croitor Alexei în numele inculpatului, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 19 februarie 2019, în cauza penală privindu-l pe **Pulbere Vasile Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 29 august 2019.

Președinte

Timofti Vadimir

Judecător

Cobzac Elena

Judecător

Țurcan Anatolie